

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

PREUS DE VENTA

15 exemplars. . . . . Una pesseta
Cada número. . . . . 2 quartos
Sortí a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada
cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6

BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat á domicili. . . . . 8 reals trimestres
Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
Donis números extraordinaris sempre que ho demanar
las circumstancies

MATINAL.

Era un dematí de Quaresma. Lo cel presentava un aspecte fantásticament espantós, y la lluna ab sa cara de prunas agres, obrint bretxa per entre 'ls núvols, semblava que n' havia de fer una de crespa contra aquesta gran colla d' heretjes que sols procuran fer desvanèixer dels benehíts caps de meló, las indiscutibles doctrinas de la Santa Mare Iglesia, Católica, Apostólica y otras yerbas útiles per fer cataplasmas.

Un rellotje no menos antich que la virginitat de la Maria tocava ab molta nyonya las quatre, y un escolanet tot afanós donava tremendas batalladas per fer acudir á tots los fiels al temple consagrat unicament per la explotació del próxim. Los kioscos del Esperit Sant anavan omplintse de bandarras ab l' intent de comunicar certs secrets y moltas bestiesas á uns homenarros disfressats de barata-paellas ó de capellans, que de segü han fet mes mal ellis que 'l edlera morbo allá en las llunyanas terras d' Egipte.

Feya un vent que arvolava las teulas dels caps de casas á la quinta generació. Tot era mes negre que 'l merino de fer sotanas. L' atmósfera anava carregantse de electricitat, y ab son atronador tarrabastall, semblava que 'l espay l' invadien inmensas pandillas de trabucayres defensors de Cárlos Xapa, que anavan arrasant caps de liberals, y robant vidas per la salvació de las pobres animetas.

Mes jo, al sentir tanta Jarana, vaig determinar saltar del llit per saber lo que

passava en las inmediacions de casa meva, y al moment de treurer lo cap á la finestra observo que passava un bulto pe 'l carrer, y creyentme ab lo seu modo d' avansar qu' era la meva xicota, baixo ab quatre salts la escala y ja 'm tenia al darrera de ella per descubrir lo misteri que dias ha sospitava.

Ja l' he conseguida. Vaya si ho será. Si, sí, no m' equivoco. Fora duptes, es ella mateixa; ja que 'm feya veurer que no era d' aquestas mossotas que tot lo sant dia estarian ab los rosaris á las mans. ¡Oh, hi deu anar tan be á fer bugada de la seva conciencia!... ¡Que la 'n deus tenir de bruta!

Se dirigeix pe 'l cami de la iglesia... Mira la estrota quin modo de pintarme la cigonya! Ja te arreglaré. Tinch de saber ahont vas, y si 't descubreixo intraganti 't juro que no 't queixarás de la pesada.

¡Y que camina alegre!... ¡Quins saltirons!... ¡Que 'n deu dur de pardalets al cap! Sembla un piusá próxim á caurer en las telas del cassador... Hi caurás sense la mes petita desconfiansa.

Ara trenca per la cantonada de la rectoria... Ja es al devant de la iglesia... ¡Ira de Deu! ara s' acosta ab un bulto... Y aquest bulto es un home... es un fra... Y fan braset... y enrahanan amorosos... y s' encaminan dret als aloras. ¡Oh! ¡Traidora! ¡Falsa!... ¡Y s' estiman! ¡Mal llamp te trenqui las betas de la camisa!

Mira com abressadets van torrent amunt. S' internan per la salsa redada... Ara atravessa una vinya... ¡Ay! ¡ay! ¡ay!... y 's fican

dintre d' una barraca. A n' aquí si que 't planyo. ¡Pobre noya! ¡Tan hermosa! ¡Tan tendre!... Si no fos que 's posés á plourer... pero ha, estich resolt á sufrirlo tot. No me ne vaig. De segü que estich millor jo aquí que no pas tu que 't trobas á xupluch... Un flampech... Un tró... Un ruixat. ¡Ay de mí que estich ben be en lo mitj del fanch! Paciencia.

Ja no plou. Sembla que 'ls tempestuosos núvols determinan tocar pipa sense pararse en barras... L' alba ja despunta... Mira com en mitj de la mullera ella surt tot espolsantse, y 's passa las mans pe 'l front. ¡De vergonya!... Y torna tota soleta; lo home tira parets amunt. Ella, que baixa cofoya! No hi ha més, l' espero. Jo sabré lo qu' has fet, sino de bon grat per forsa... No sé lo que 'm passa! Com mes s' acosta mes debatego... ¡Quins ulls!... Quina cara!... Encara es la mateixa. Encara no ha perdut la hermosura que 'm fascinava... Encara...

- ¡Ay!... ¡Oh!
- Espantat, espantat, gamarusa.
- ¡D' ahont surts tanoca!
- ¡Encara 't rius de mit!
- Si semblas un peix.
- Tu n' ets la causa, trapisonada. ¡Com m' enganyavas!
- No sé de qué te las heus.
- No m' ho neguis; jo t' he vist; no fassis la desentésa. A ¡aquestas horas de nit sola... Pro, no sola. Acompanyada d' un home... d' un fra... Y abressarlo, y estimarlo, y Deu sab lo demés.
- Calla per Deu, poca solta. Es que 't

convé tirarme al demunt un descrèdit. Aixó es que vols jugar ab ma honra y no ho lograrás. Jo 't detesto! ¡Oh!...

—Be, no ploris. ¡Qui era aquest home que t'acompanyava!

—Lo meu pare.

—¡Mentida!

—Si no ho vols creure, vesho á veurer.

—L'únic recurs que 'm queda. Hi aniré.—Y posantme á galopar miro per tots los cantons y... ¡Oh! ¡Qué veig! Un frare que se encamina dret al convent de las arrepentidas. ¡Lilamp del coll! serà 'l meu rival. Vaig á venjar-me... Mes, no, m'aturo.

A sota d' aquella malesa com qui busca còrgols hi veig un home. Si la vista no me enganya es lo seu pare.

Será ignocenta.

Mes, per aixó, encara 'm queda lo malehit dupte, y d' aquell dia ensà no me l'he mirada mes com á bona minyona.

Potses m'equivoco.

JUANITO CATALÁ

LOS SET PECATS CAPITALS

CANTARS

Pecata petits y grossos de totas milas, solen cometre los homes, dia la doctrina, los capi-tals, miras si son tremendos que tenen cap. Avaricia, Lucturia, Ira, Superbia, la Perosa tranquilla, Gula y Enveja; contin, son set. ¡Y venen á vacaas! ¡qué toben mes!

Mirada de despreci, panxa de bota, alt lo front y la cara de carnestolta; es la Superbia, per la Rambla del Centro sempre 'a passeja. Onze panes de estatura dos de bigoti, levita abotonada, sabre y triicorni; aixó es la Ira que 'l carretó de 'ls gossos guarda y vigila.

Te un ventrell com los ànecs que may s' atipen, menja, y menja á tot hora tot ho aprofitá. Aixó es la Gula; los rotllos y frares sempre la dibuen. Si es que trobis un tipo ventrell de cara, nas, levita, sombrero patillas blanques que per tot busca á las tendras monetas es la Lucturia.

Del queque los padrinos son testimonis que pe 'l dilaie ferriente no fa negocy, te tres metras que no 'l dexan; Galerna Manilla y Perena. No hi ha res que li agradi, de ho sea troba, Esgint las almas d' altres las comiolas, no té cap enveja, lo que te aquest bandarra es molta Enveja.

Deterra d' una teiva poder trobale; menos del vent per quinze no dexa un xavo; y encara mira, si 'ls quinze per ell quedan, es 'l Avaricia.

SUCH AQUELL

Del VALE y trempat Boletín del Diccionario masónico traduhim lo següent:

Lo Papa, al donar á llum la enciclica contra la Masoneria, va creurers l' home de bona fé, si es que 's tracti ab ella, que anava á posar una pica á Flandes sense mourers de Roma.

Y la pica ha resultat ser un marronás ab caiguda y tamborella com no 'l dona lo més novell aprenent de picador de toros.

Pera més pormenors lo següent párrato de una correspondencia fetxada á Paris en 10 del passat mes de Maig é inserta en nostre estimat colega La Correspondencia Catalana, edició del dimars 13 del indicat mes:

«Lleó XIII, segons ja vaig dir en la meva carta anterior, pensa publicar un manifest sobre la qüestió social. Y no te res de estrany que aixis sia, puig la seva famosa enciclica contra la Masoneria ha servit tan sols pera fer aumentar més y més lo número de adeptes. Desde l' 25 d' Abril las demandas de iniciació que 'a las logias parisiens se reben son més numerosas que d' ordinari. A provincias la enciclica ha obtingut los mateixos resultats: á Roma, Lyó, Marsella, Lille y altres punts lo moviment masónic ha crescut en intensitat desde que Lleó XIII ha publicat la esmentada enciclica.»

De tot lo que se dedueix que 'l Papa proposa... y no es ell qui disposa.

Además de que ha demostrat que se equivoca com qualsevol altre mortal.

Los que li volen be deurian, com á obra de caritat, aconsellarli que no dongués de aquí en endavant més passos en fals perque s' exposa á donar noves ensepegadas, y á la veritat no es gayre edificant lo veurer á la suprema autoritat de la Iglesia católica lo anar fent tentinas y exposantse á que, perdut lo centre de gravetat, se li caiga y vagi rodolant per terra la voluminosa tiara.

Després, y aixó es lo més trascendental, va prenent peu la incredulitat. ¡Qui podrà convencer á ningú de que es infalible un home que se equivoca...!

No bastan ni bona voluntat, ni bonas tragaderas.

Y no hi ha que donar la culpa á ningú.

Lo papa s' ho ha guisat y ell mateix se ho ha menjat; ell sol es lo causant del seu propi dany.

Vamos, que lo qu' es per aquesta vegada no podrà pas dir que siga per ell la partida.

L' ha ben perduda y no l' hi queda ni 'l consol de la revenja.

Puig que ab tota seguretat te que pèrdrerla, renuncia generosament á guanyarla.

Trista humana condició!

Quina manera de discorrer la de Lleó. Quina plauxa la seva!

Y qué mal parada, qué mal parada ha quedat la infalibilitat!

Es del mateix Butlletí lo següent, que no te desperdier:

«La Masoneria, por D. Juan Mañé y Flaquer.—En este folleto se hallan refutados todos los cargos que los masones dirigen á la última enciclica de Su Santidad, y se ponen de manifesto los verdaderos fines de la Masoneria.—Se vende á 2 reales el ejemplar en la Librería Barcelonesa, calle de la Libretería, 22.»

Ab aquest anunci obra la Part económica del divendres 10 de Maig lo xarruch Diario de Barcelona.

Adquirirém lo expressat follet y 'ns en ocuparem detingudament, á la major brevetat.

Per endavant, sens haberlo llegit, podém assegurar que á D. Joan Mañé y Flaquer, lo mateix ara que sempre, li succeheix alló del cego...

que soñaba que veía y eran ganas que tenia.

Que no refuta cap cárrech, ni posa de manifest los fins de la Masoneria.

Quin home mes particular es aqueix D. Joan; sempre te ganas de parlar de lo que no sap ni entent.

Es molta la pedanteria del famós articulista diuemenjer barceloní.

Estém esperant lo resultat del anàlisis que del follet farà lo Butlletí del Diccionario de la Masoneria. De segur que serà curiós y entretingut.

Ja 'n dirém alguna cosa á ne 'ls nostres constants favoreixedors.

La Gaceta de Madrid ha publicat la instrucció pera constituir las comisiones locales y provinciales que tenen de informar sobre l' estat de las classes obreras d' Espanya, á fi de cumplir lo disposat en lo decret d' en Moret sobre la qüestió social.

Si per mostra hasta un botó, allá 'n va un de més gros que una roda de carro:

Las comisiones provinciales se compondrán de deu obrers y cinquanta quals interessos avuy son oposats als de la classe treballadora.

Ara no mes falta que 'ls deu obrers sigan escollits de algun centro católich.

Y tableau.

...

Lo nostre Ajuntament pensa confiar la direcció de la Casa de Correcció de Barcelona á frares.

¡Pobres noys que vagin á parar allí dintre!

¡Ja 'ls planyo!

...

Lo que son cosas del mon.

Mentres l' ajuntament de Barcelona pensa encarregar la casa de correcció á una comunitat de frares, l' ajuntament de Paris estableix una casa de correcció per frares, per veure si 's logran curar de certs excessos.

De modo, que 'ls mateixos que á Fransa tenen de correjirlos per immorals, aquí los empleyem perque 'ns correjixin.

¡Mirau si 'n som de adelantats!

...

Per fi després de mes de trenta anys de pacífica lluyta, ha sigut restablert lo divorci á Fransa, puig que aprobat ja fa alguns mesos pe 'l Congrés, ara acaba de aprobarlo també 'l Senat.

Es una reforma que la Justicia y la civilisació reclaman ja fa temps en las modernas societats.

Moltas son ja las nacions que 'l tenen y Fransa acaba també de adoptarlo.

Ja veurán com á Espanya serém dels últims.

Aquí, en materia de adelantos, nos encomaném á Deu.

Qu' es igual que tancar los ulls á la llum de la rahó.

***

Entre 'ls varios periódichs que últimament han rebut las caricias fiscalo-conservadoras hi ha 'l *Diario de Badajoz*, *La Voz Montañesa* de Santander y *La Reforma liberal* de Alicante.

Pero la última de aquestas tres denuncias es de lo mes salat que puga donarse.

L' encarregat de fer la denuncia, per ordre del fiscal de la Audiencia, es lo fiscal municipal.

Y 'l fiscal municipal es... lo mateix director del periódich denunciat.

Aquí tenen un home que 's denuncia ell mateix, qu' ell mateix potser tinga de pendres declaracions, qu' ell mateix se dicti auto de presó, y per últim, qu' ell mateix se vagi á agalar.

Y luego pot justificar que *no ha sido habido*.

Com si fos un lladre.

***

Entre 'ls militars premiats per las últimas sublevacions (!) s' hi troba un tal Miguel Perez, homúim de aquell célebre Siffier traïdor á son partit.

La premsa liberal prou s' esgargameylla preguntant si aqueix es lo mateix de avans.

Pero 'ls conservadors callan.

Y no sabem si callan porque 'ls hagi quedat un resto de...

Vergonya anava á dir.

Pero consti que ho retiro.

Be massa que 'ls coneix.

***

La Diputació provincial de Puerto-Rico ha acordat premiar ab mil pessetas al autor de la millor Historia de l' abolición de la esclavitut en aquella isla.

A Barcelona 'ns ho gastém tot en las *correllissas* de cavalls.

Com nostras conservadoras corporacions están tan educadas... *¿á la alta escola!*...

***

Varios gobernadors han prohibit la celebració de manifestacions de simpatía á la memoria d' en Fernando Garrido.

¡Lo que pot la por!

Fins los gobernants se tornan supersticiosos.

Tenen por... ¡als morts!

***

Ha corregut la bola de que en Ruiz Zorrilla s' estava morint.

Als conservadors los succeheix alló de aquell que te molta gana...

Y sempre somia pa.

***

Ab motiu de la *malaltia* d' en Zorrilla uns quants bolsistas han fet negoci.

Aquí al que roba un pa se li diu lladre y al bolsista que 's val de tals manyas pera estafar al proxim se li diu espavilat.

Som aixis.

***

Lo marqués de Novaliches, aquell general que ab sa derrota en lo pont de Alcolea determiná 'l daltabaix de la dinastia borbónica pera donar pas á la Revolució de Setembre, ara s' ha girat contra en Cánovas en lo Senat, surtint á missas ditas sobre si l' abdicació de donya Isabel fou mes ó menos ben feta ja qu' encara no ha sigut ratificada per las Corts.

Y com ab aquestas *teulogias* monárquicas no m' embolico, no vull fer mes que copiar lo que diu un corresposal de la vila del os:

«Hasta se dice que el general vencido en Alcolea no ha hecho sino preparar el camino para que, si en un plazo más ó menos largo, tuviese el país el sentimiento de experimentar la pérdida del actual jefe del Estado, se convirtiesen las miradas de la opinion hácia la persona de doña Isabel para otorgar á ella la regencia del reino hasta la mayor edad de la princesa de Asturias.»

¡Ay, ay! ¡qué 'n passa alguna de grossa! Si acás, faig á saberlos que jo no 'n sé res.

Y que me 'n guardaré prou de tafanejar.

***

Ha sigut absolt y posat en llibertat lo director de *El Progreso* senyor Comenge.

Si ha resultat ignoscent, uns baix lo punt de vista conservador, ¡qui li abona ó l' indemnisa dels perjudicis soterts y dels dias que ha passat á la presó!

¡Y per aixó tenim una constitució que nos dona drets!

Ja está fresch lo poble que 's refia de que las llibertats *las hi donquin*, y que luego las lleys *las garanteixin*.

Sempre 'l veurém anar d' Herodes á Pilat.

Qu' es com si diguessim de Cánovas á Sagasta.

***

Los conservadors se queixan d' en Sagasta porque diuen que sent un gandul en lo poder se torna molt actiu quan es á la oposició.

De lo mateix nos queixém nosaltres.

Ab la sola diferencia de que veyém clar que tots los polítichs fan lo mateix.

Parodian aquell quento:

Prometer hasta... el poder y despues de haber... subido nada de lo prometido.

Y aixis *señheixen* als espanyols.

***

Mentres per molts problemes s' entretenian fent pelegrinacions, á Granollers lo dia 2 de Juny varios libre-pensadors se reunian pera honrar l' aniversari de la mort del gran Garibaldi, celebrant un modest banquet ahont se brindá pe 'l progrés, per la

ensenyansa laica y per la emancipació del treballador.

¡Be pe 'ls fills de la liberal Granollers!

***

Habém rebut una comunicació del grupo anticlerical de Gracia *Union fraternal Ibérica*, saludant á un altre grupo, *El Clamor de la Verdad*, y que no insertém per no ser de prou interés pe 'l llegidor.

Aixó mateix nos succeheix ab un altre comunicació rebuda de Figueras.

***

Los conservadors diuen que sols ells son los bons *guardadores* de las lleys.

Y efectivamente.

La tenen tan ben desada, que ni ells mateixos saben ahont es.

Homes, regirin las escombrerías.

Potser que allí la trobin.

***

Los fusionistas diuen qu' en Cánovas deixará 'l poder de tal manera, que tocant á certa institució, podrá dirse alló del *Tenorio*:

«Imposible la hais dejado para vos ni para mí.»

¡Santa paraula!

¡La boca 'ls siga mesura!

***

Los neos se sulfuran porque á Fransa se ha instituit lo divorci.

No 'ls falta rahó.

Temen que la humanitat lo reclami contra ells.

***

En Cánovas va á publicar una obra que es titulará *Problemas contemporáneos*.

Li proposém la resolució dels següents:

—De quin modo se pot millor ensarronar á un poble.

—Quantas lleys de Imprenta se necessitan per apuntalar edificis que cayguin.

—Quina potencia ha de tenir un microscopi pera distingir la honradés política.

—Y quanta barra 's necessita pera ser conservador.

Si resol aquets problemas se li espera la immortalitat.

***

Llegeixo en lo trempat *Cencerro*:

«Los labradores de Gestalgar (Valencia) están asustados por haber aparecido la langosta en estado de mosquito. ¡Ay, hermanos! No hay que asustarse por tan poca cosa; lo malo sería si se hubiese presentado en estado de fraile; ¡entonces, entonces sí que no os valía ni la mismísima caridad!»

«Se dice que el gobernador de la Coruña ha enchiquerao á un periodista por hablar con un amigo suyo de la república. Pero, hombre ¡en qué consistirá que los periodistas siempre *son habidos*, y á los limpiadores de las iglesias jamás se les echa el guante!»

***

RESOLUCIÓ

À MA SE-ATYMA

He rebut la teu escrit impudent i apassionat, de segur qu' es redactat d' un trosset de vergonyós...

He 'm tractava d' animal quan te deya ab via anhel parades plenas de mel, i ara que 't parlo formal, me dius que sou immoral...

Ja coneix que tot cusint t' has donat al dit un punt, i la sanció del cap de mont e' ha calçat fel escupint.

Puts: t' creus que 'm torno toig quan la teva carta veig. Ay, no, noia! Ja a passag t' he engajat per tenir goig.

Ja may mes he tirat f' ans a cap mossu, re 'm costum, y ara n' es lo men costum cada festa anar pe 'l camp.

Al temps, al café, que hi preneh un licor que fins m' hi fench. Per celebra 'l gran estornell...

Si altre cop no perdo 'l xeny, recordant lo descomany que de tu, ja fa mitj any vaig rebre ab un vil desdeny.

De las donas, ja n' estich al current, y a poch a poch m' heu apagat aquell foch que 'm dava, canch l'atich.

Tota dona que recull com has fet tu, d' un donzell caricos i algun conell, y mes tant li cau al ull...

Res mes de dirte m' sent. Ja estich satisfet del tot. Més, no fasio lo bot si l' honor no vuis perdat.

que fins avuy m' he callat.

JUANJO CATALÀ

Lo rector de Sallent es un home molt extraordinari en materia de pescar cales de sos feligresos.

Ara s' ha aferrat ab una mestra de noyas demanant una caritat de dos quartos semanals per barba entre totes las deixebles, a fi y efecte—conta—de fer obras a la iglesia.

Aquestos payos per escurar butxacas, tenen un talent extraordinarissim.

...

Lo senyor Lleó del num. 13 se ha extadat en gran manera tan bon punt ha sapigut que a Fransa restabeixen lo divorci.

Aguantiu ab paciencia, sant cristiá, aguantiu.

A mi 'm rebenta molt mes aguantarlo a vosté y als inglesos, y ja ho veu, per aixó tan tranquil.

Ho faig per no semblarme als catòlics.

...

En una romeria de Sabadell que van treure lo cristo gros a passeig, se trobá aquest celestial personatge, de tornada a sa casa, que li habian tancat la porta a causa de certas catoliqueras renyinas y disidencias...

Vetaquí un sant cristo fent com los pillets que dormen als pedrissos de la Rambla.

No se's ab que la policia 't detingués per indocumentat.

Ni per anar tan lleuger de roba.

...

També a Olot van fer la seva pelegrinació per Pasqua, anant al Ccs, una ermita de passat Castell-ullit, y també Deu va tirarlos la regadora per demunt.

Ni pogueren tirar avant pe l' avinguda del Fluviá, ni pogueren cumplir ab l' aliment del ánima, y en cambi tornaven a Olot aygalits fins al moll del os.

¿Si se haurá fet de moda al cel aixó de remullar als pelegrinayres?

...

També per Girona va haberhi lo seu esquit de pelegrinamenta, tornant los devots bramant los versos del himne d' en Candi y regalantlos la le garras avall en forma de bany de xorro pres desde 'l cel.

A la vista dels murs de la ciutat, sens dubte per escalfarse de tanta mullena, van comensar a cridar vivas al papé... d' ells, y muercas a tota mena de liberals, y sobretot a la masoneria.

Després de tan piadosos desahogos van anarse a mudar las camisas.

Et voilà tout.

...

Lo govern conservador, per boca de la direcció de Sanitat, acaba de publicar una

circular recordant la prohibició de celebrar exequias de cos present en las iglesias.

Ja veurán com los capellustres seguirán fentne tan cas com si no 'ls ho hagués dit ningú.

Y farán ben fet.

Mentres se 'ls hi deixi passar tot, ellis que vagin fent la seva.

Que be prou algun dia las pagarán totes plegadas.

XARADA

Ma primera n' es vocal, Au tercera nom de dona, com també tinc per segona una nota musical.

RECIBI NAFARAT

...

GEROGLIFICH

X
100
EEEE
LO
TRI
BI

PANERA DE REUS

SOLUCIONS

À LAS GABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: — Ca-la-vo-tri.

CORRESPONDENCIA

Jaume Rossell: Anirà un epigrama.—J. Plans: La poesia es passadora, pero l' assumpto ja esgarrifa!—Siscu: Lo pensament boeno, pero está molt mal engoniat.—Un Sastre: La poesia pot anar, pero no 's creu convenient lo dels sellos, que ja foren retornats a qui indicava.—F. Sobrecano: N' aniran algunas.—Cantor de la Selva: No filan.—Estroa: Los seus versos la mereixen.—P. Durán: No te prou interès, sens que siga dolenta.—Quinet Voladras: N' hi espantarnos. Sort de tenir l' apotecari a la vora. Y no 's cregui que fos per aquella amenassa, ca, van ser los versos (parlant en perdó). Alló es capis de fer caure en buca al home mes fort del mon.—Verdun cap: L' epigrama qu' envia es de assumpto molt gastat.—M. Gardó: Anirà l' epigrama.—S. Guadua: Anirà algo.—J. Milla: Be caloras y caritas. L' article no tant, veurém.—Bach Nafarot: N' anirà bastant.—Sic Byrcu: Tal com diu debia succehir ab epítaph, puig no n' hem vist mostra. N' aniran algunas. De lo altre ja mirarem de complaurel aviat.—Un que no firma: Retorçada anirà sa poesia Lo Porter ab un pseudónim qualsevol.—A. Rossell: Veurén un xich arreglada si podrem esmeridi. Rebanda la Adversitat; ho tindrem en conta.—Un tal Panzeta de Reus: Anirà.—Garceta: Aprofitarem alguna cosa.—Un Campesidó: Gracias de las noticias. La poesia es massa llarga, assumpto gastat y un xich pesada.—Sardalia: Ca, home, ca, varen rifarse!—F. H. Gralla: Te poch interés y es bon xich difusa.—C. B.: No filan.—A. Rossell: De son últim envió n' posarem bastant.—Ul de capricios: Falta correcció a tot.—P. Tró: Miraria si podrem aprofitarl' algo.—Bernat de fura: No senyor.—Un apocent de sobe: Per ara, no crech que passi de recader.—J. Parot: No serveix res.—Garceta: Passi per aquesta redaccio a fi de ferli alguna advertencia sobre la publicacio de la última poesia remesa.—Un calavera: No val la pena.—Xic: La poesia no es publicable, pero de tots modos gracias per l' atenció, y continúa ferm contra las sotanas.—Pascifé Solanas: Gracias por la noticia. Los versos no fan prou.—Ernest de P.: Igual que l' anterior.—Palle: No serveix.—Eudali Sala: Anirà la primera poesia y algo del demés.—Un Jose de Grandera: La poesia pot anar si es que no fa alusió directa a ningú.—Un de sobe: Cris de Lleyda: No filan.—Sic Byrcu: Anirà algo.